01/10/2019

Κισάμου Αμφιλόχιος: “Ελλάδα SOS”

/ Επικαιρότητα

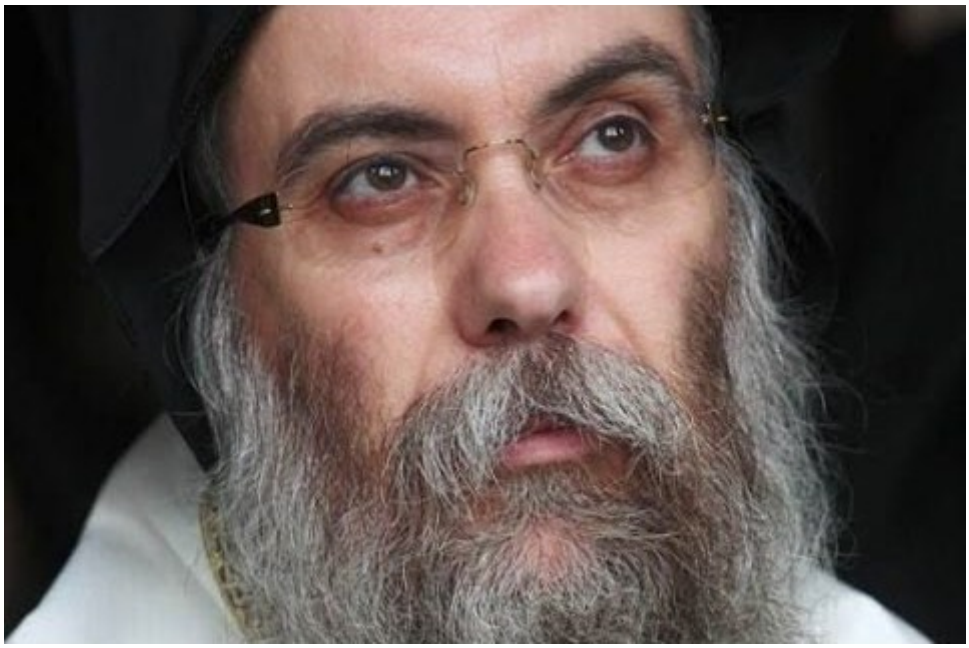

Επίκαιρο κείμενο δημοσιεύει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου, κ. Αμφιλόχιος, υπό τον τίτλο “Ελλάδα SOS”, όπου, όπως αναφέρει χαρακτηριστικά: “Σοκ προκαλούν τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ αναφορικά με την μη αναστρέψιμη (;;) μείωση του πληθυσμού της Πατρίδας μας”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ:

“Σοκ προκαλούν τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ αναφορικά με την μη αναστρέψιμη (;;) μείωση του πληθυσμού της Πατρίδας μας. Το 2018, σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ, καταγράφηκαν στην Χώρα μας 33.857 περισσότεροι θάνατοι από τον αριθμό των γεννήσεων. Ειδικότερα, σύμφωνα με τα δημογραφικά στοιχεία που συγκέντρωσε η ΕΛΣΤΑΤ, οι γεννήσεις το 2018 ανήλθαν σε 86.440 (44.525 αγόρια και 41.915 κορίτσια) καταγράφοντας μείωση 2,4% σε σχέση με το 2017, που ήταν 88.553 (45.686 αγόρια και 42.867 κορίτσια). Οι θάνατοι, κατά το 2018, ανήλθαν σε 120.297 (61.387 άνδρες και 58.910 γυναίκες). Οι γάμοι ανήλθαν σε 47.428 παρουσιάζοντας μείωση 5,4% σε σχέση με το 2017, κατά το οποίο είχαν πραγματοποιηθεί 50.138.

Παράλληλα, όπως επισημαίνει πρόσφατη έρευνα της Ελληνικής Γεροντολογικής και Γηριατρικής Εταιρείας με αφορμή την παγκόσμια ημέρα Ηλικιωμένων (1 Οκτ.), για τα επόμενα 30 χρόνια προδιαγράφεται

για την Χώρα μας ζοφερό μέλλον, καθώς τα παιδιά και οι έφηβοι δεν θα ξεπερνούν το 12% του πληθυσμού. Η μέση ηλικία θα αγγίζει τα 50 έτη και οι οικονομικά ενεργοί πολίτες θα είναι στην καλύτερη περίπτωση περί τα 3.7 εκατομμύρια. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Ελληνικής Γεροντολογικής και Γηριατρικής Εταιρείας το 2050 ο πληθυσμός της χώρας μας δεν θα ξεπερνά –με τις αισιόδοξες προβλέψεις- τα 10 εκατομμύρια, ή –με βάση το κακό σενάριο- τα 8,3 εκατομμύρια. Ο πληθυσμός των παιδιών ηλικίας 3 έως 17 ετών θα μειωθεί από 1,6 εκατομμύριο που είναι σήμερα σε 1-1,4 εκατομμύριο, τα άτομα ηλικίας άνω των 65 ετών θα αποτελούν το 1/3 του πληθυσμού, ενώ το 2020 1 στα 7 παιδιά που θα γεννώνται στην Ελλάδα θα έχουν ένα τουλάχιστον αλλοδαπό γονέα.

Δεύτερη πιο γερασμένη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση η Ελλάδα, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat που δημοσιεύθηκαν πρόσφατα, καθώς για κάθε τρία άτομα σε παραγωγική ηλικία, το 2018 αντιστοιχούσε ένας ηλικιωμένος άνω των 65 ετών. Στην πρώτη θέση βρίσκεται η Ιταλία. Σε παγκόσμια κατάταξη γήρανσης η Ελλάδα βρίσκεται στην 7η θέση με το 20,4% των κατοίκων να είναι ηλικίας άνω των 65 ετών και να εμφανίζει αύξηση 189% σε σχέση με το 1960.

Στους σημαίνοντες συναγερμό προστέθηκε πρόσφατα και το think tank διαΝΕΟσις, το οποίο παρουσίασε μία εξαιρετικά ανησυχητική μελέτη σχετικά με την εξέλιξη του δημογραφικού στη χώρα. Βάσει των σεναρίων που εξετάζει η ομάδα επιστημόνων από το Εργαστήριο Δημογραφικών και Κοινωνικών Αναλύσεων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, υπό τη διεύθυνση του καθηγητή Βύρωνα Κοτζαμάνη, ο πληθυσμός της χώρας συρρικνώνεται, μετά από μια «έκρηξη» έως το 2010, και η συρρίκνωση αυτή μάλλον θα συνεχιστεί έως και το 2050, με την έντασή της να εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Η μείωση του πληθυσμού, όπως σημειώνει η μελέτη αυτή του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, δεν οδηγεί μόνον το εκπαιδευτικό, το σύστημα υγείας ως και το ασφαλιστικό σύστημα σε κατάρρευση, αλλά η δημογραφική αυτή κάμψη μπορεί να έχει σημαντικές συνέπειες τόσο στην γεωπολιτική στρατηγική της χώρας, όσο και στην εθνική της άμυνα.

SOS λοιπόν για την πληθυσμιακή συρρίκνωση της Χώρας και τους κινδύνους που ελλοχεύουν από το λίαν ανησυχητικό αυτό φαινόμενο εκπέμπουν εγνωσμένου κύρους ερευνητικά κέντρα, Πανεπιστημιακά Ιδρύματα και καθίλυν Φορείς. Υπάρχουν επίσης και οι πιο απαισιόδοξοι οι οποίοι μιλούν για… «εξαφάνιση» του Ελληνισμού από την Χώρα, καθώς, όπως ισχυρίζονται, η συρρίκνωση της Ελληνικής οικογένειας σε αντιστοιχία με τις οικογένειες των αλλοδαπών οδηγεί σε αλλοίωση του Ελληνικού στοιχείου. Τι μέλλει γενέσθαι λοιπόν; Ποιος και πως θα ανατραπεί η ζοφερή αυτή πραγματικότητα; Αρκούν οι επισημάνσεις, δηλώσεις και αναφορές ή χρειάζονται

άμεσα, εδώ και τώρα, άμεσα μέτρα ανατροπής και ανάταξης ενάντια στην υπογεννητικότητα;;

Σε μια απόλυτα καταναλωτική κοινωνία όπου τα περισσότερα προβλήματα αντιμετωπίζονται κυρίως σε οικονομικό επίπεδο, δεν μπορεί παρά να ληφθούν κυρίως οικονομικά μέτρα, ισχυρίζονται κάποιοι. Δημιουργία παιδικών σταθμών για τις εργαζόμενες μητέρες, εξασφάλιση ειδικών προνομίων, κατάργηση των ορίων εισοδήματος πολύτεκνων, καθιέρωση επιδόματος και συντάξεως στην πολύτεκνη μητέρα, φορολογική ελάφρυνση στους πολύτεκνους, επιδότηση γεννήσεων κ.α. είναι μερικά από τα μέτρα που προτείνονται. Σαφώς και είναι χρέος της Πολιτείας να σκύψει άμεσα στο πρόβλημα. Όχι μόνον να ελαφρύνει τις πολύτεκνες οικογένειες από τον ζυγό και τα οικονομικά βάρη, αλλά να δώσει κίνητρα και ευκαιρίες για την δημιουργία πολύτεκνων οικογενειών. Αυτό είναι χρέος αδιαμφισβήτητο της Πολιτείας, το οποίο θα έπρεπε από χρόνια να είχε πράξει. Ας το κάνει λοιπόν τώρα, καθώς αύριο θα είναι μάλλον… αργά…

Αρκεί όμως μόνον η λήψη των άμεσα αναγκαίων και απαραίτητων μέτρων από πλευράς της Πολιτείας; Φτάνει δηλ. η νομοθετική ρύθμιση των θεμάτων που αφορούν την πολύτεκνη οικογένεια ή μήπως το πρόβλημα θα πρέπει να αντιμετωπιστεί σε μια βαθύτερη διάσταση και αντίληψη;; Πιστεύουμε πως ναι. Η Πολιτεία οφείλει να πράξει το ανεξόφλητο χρέος της έναντι στις πολύτεκνες οικογένειες, δηλ. την Χώρα, παράλληλα όμως χρειάζεται να γίνει συνείδηση σε όλους μας ότι αυτό από μόνο του δεν αρκεί, δεν θα λύσει το πρόβλημα. Χρειάζεται δηλ. κατά την άποψη μας, να κατανοήσουμε ότι το δημογραφικό πρόβλημα που τείνει να γίνει ο μεγαλύτερος κίνδυνος για την Ελλάδα, δεν θα λυθεί μόνο με την λήψη των αναγκαίων και απαραίτητων μέτρων από πλευράς της Πολιτείας. Αυτό είναι μία μονοδιάστατη και κοντόφθαλμη αντιμετώπιση και λύση. Αναγκαία μέν, ανεπαρκής δε.

Χρειάζεται, πιστεύουμε, να γίνει συνείδηση σε όλους ότι η λύση στο δημογραφικό πρόβλημα κρύβεται στην αγάπη προς τον άνθρωπο και ειδικότερα τον νέο άνθρωπο, το παιδί. Χρειάζεται ανάπλαση της Ελληνικής παιδείας, της τόσο βάρβαρα και βάναυσα πληγωμένης από τα κατά καιρούς εκπαιδευτικά συστήματα που αντιμετωπίζουν το παιδί ως μάζα και αριθμό και όχι ως πρόσωπο. Χρειάζεται επιστροφή στις παραδεδομένες αξίες, τις ρίζες, την οικογένεια ως κύτταρο ζωής και ανθοκήπιο, πηγή χαράς και ελπίδας. Επιστροφή δηλ. στον άνθρωπο και τις ανάγκες του. Χρειάζεται, πρώτα απ΄ όλα, σεβασμός στην ζωή. 300.000 φτάνουν ετησίως οι αμβλώσεις στην Χώρα μας καθώς, δυστυχώς, η άμβλωση έχει αναχθεί σε μέτρο αντισύλληψης και ουδείς διαμαρτύρεται για το θλιβερό αυτό φαινόμενο. Το αντίθετο μάλιστα,

υποστηρίζεται και ενθαρρύνεται ως «δικαίωμα».

Ποιος, άραγε, θα διαφυλάξει το αναφαίρετο δικαίωμα του αγέννητου παιδιού; μιάς ζωής δηλ. που με τρόπο βίαιο στερείται το δικαίωμα της ζωής; Ή μήπως η ζωή του αδύναμου (αγέννητο παιδί) έχει λιγότερη αξία από την ζωή του ισχυρού; εκείνου δηλ. που αποφασίζει; Εάν οι 300.000 αυτές αμβλώσεις ετησίως ήταν γεννήσεις θα συζητούσαμε σήμερα για δημογραφικό πρόβλημα στην Ελλάδα;

Παράλληλα, οφείλομε να βοηθήσομε να ενταχθούν ομαλά στην Ελληνική κοινωνία όλοι οι συνάνθρωποι μας που πασχίζουν να ζήσουν μια καλύτερη ζωή μακριά από την πατρίδα τους και τους δικούς τους. Τα 100 χιλιάδες και πλέον παιδιά των μεταναστών, που ήδη αποτελούν μέρος της κοινωνίας μας, που πηγαίνουν στα σχολεία μας, μεγαλώνουν δίπλα και ανάμεσα μας, δεν μπορούμε, δεν έχομε το δικαίωμα να τα αγνοήσομε. Μήπως και εμείς πριν λίγες δεκαετίες δεν ζητούσαμε την «γη της επαγγελίας» στα εργοστάσια της Δύσης; Αυτό δεν ήταν πάντοτε το οικουμενικό πνεύμα του Ελληνισμού; Αλλαγή νοοτροπίας και στάσης ζωής λοιπόν είναι η λύση και η πρόταση. Άλλωστε κατά τον Παλαμά: «Οι Μαραθώνες γεννούν Παρθενώνες». Άραγε θα το πράξουμε;;

Μητροπολίτης
Κισάμου και Σελίνου
Αμφιλόχιος